

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Zondag 49
Ochtenddienst

Broeders en zusters,

- 1 Votum**
- 2 Zegengroet**
- 3 Zingen : Gezang 139 : 1 en 3**
- 4 Lezing van de wet**
- 5 Zingen : Gezang 170 : 2 en 32**
- 6 Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
- 7 Schriftlezing : Marcus 13 : 1 - 23**
- 8 Zingen : Psalm 80 : 1 en 10**
- 9 Tekst : Zondag 49**
- 10 Prediking**
- 11 Zingen : Psalm 68 : 7 en 8**
- 12 Dankzegging en voorbede**
- 13 Dienst van de offergaven**
- 14 Slotzang : Psalm 86 : 4 en 7**
- 15 Zegen**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

De derde bede van het Onze Vader is niet bepaald de eenvoudigste bede om te bidden. Niet dat de tekst zelfs ons nu voor zoveel problemen plaatst. Want ook de jongens en meisjes kunnen zich wel iets voorstellen bij de wil van God. Zelf willen jullie ook geregeld dingen. Of jullie willen dingen niet. Je wilt televisie kijken of computeren en je wilt niet de tafel afruimen of voor je moeder naar de supermarkt om suiker te kopen. We hebben van de HERE een eigen wil gekregen. **[Geen gemakkelijke bede]** Zo heeft de HERE ons geschapen en Hij heeft daar ook zelf respect. Vandaag de dag zijn we er ook aan gewend om te vertellen wat wij willen. Ook kinderen mogen dat doen. Meer dan vroeger. Als een kind vroeger tegen zijn vader of moeder zei: "Papa ik wil naar de speeltuin", dan werd zo'n kind bijna altijd gecorrigeerd. Mijn vader zei dan: "Jouw wil hangt aan de waslijn." Daarmee bedoelde hij dat ik wel wat kon willen, maar dat ik niet veel had in te brengen. Of ze zeiden als ik een zin begonnen was met 'ik wil', dat ik niets te willen had. Mocht ik dan niets zeggen? Jawel, maar ik moest het vragen. Ik moest zeggen: 'Papa, mag ik naar de speeltuin?' Zo maakten mijn ouders duidelijk dat ik maar een kind was en moest luisteren naar wat mijn ouders zeiden en moest doen wat mijn ouders wilden. Hun wil was wet, mijn wil was daar onderschikt aan. Nu wil ik niet een hele beschouwing geven over de vraag of dit nu een goed iets was in de opvoeding of niet, maar wat je in ieder geval wel leerde als kind, dat jouw wil geen wet was. Je leerde dat de wil van je ouders op de eerste plaats kwam en daarna pas die van jou. Op zich lijkt me daar niets mis mee en als ik soms het gekrijs van kinderen hoor die hun zin niet krijgen, dan zou het niet slecht zijn als kinderen al jong hier iets van leren. Mijn wil iets niet het belangrijkste. Ik ben niet het belangrijkste. Er zijn personen belangrijker dan ik. Er zijn dingen in het leven die belangrijker zijn dan de dingen die ik wil. Want als we dat niet leren hoe zullen we dan deze derde bede ooit vanuit ons hart kunnen bidden. De bede waarin we de HERE vragen of zijn wil mag gebeuren.

[Thema & verdeling] **We bidden of de wil van God mag gebeuren.**

We bidden dit:

- 1. ten aanzien van Gods geopenbaarde wil,**
- 2. ten aanzien van Gods verborgen wil,**
- 3. in gespannen verwachting.**

We zullen dus eerst zien dat we bidden of Gods wil mag gebeuren ten aanzien van zijn geopenbaarde wil. Zoals uit de verdeling al blijkt kennen we twee willen van God. Natuurlijk gaat het feitelijk om één wil. Want de HERE heeft niet twee willen. Dat zou nogal dwaas zijn. Maar toch maken we onderscheid tussen Gods geopenbaarde en Gods verborgen wil, omdat wij maar een beperkte kennis hebben van wat God wil. Voor een deel heeft God ons bekend gemaakt wat Hij wil en voor een deel niet.

Zo weten we wat de HERE denkt over het aanbidden van afgoden, over het eren van onze ouders, over het eren van de overheid, over stelen, enz. enz. Naar een heleboel dingen hoeven we gelukkig in het leven met God niet te raden. **[Geopenbaarde wil]** Dat is een enorme rijkdom. Want wat zouden we onzeker worden in de dienst aan God als Hij niet had gezegd wat Hij wil. Sommigen onder u hebben misschien een vader of moeder of een leraar gehad, waarvan je nooit wist waar je aan toe was. De ene keer vonden ze iets prima en de andere keer schoten ze toch uit hun slof. Dat maakt je als kind heel onzeker. Want je weet nooit waar je aan toe bent. Want ook al ben je als kind misschien niet altijd gehoorzaam, je wilt als kind toch graag weten wat er wel en niet mag. De HERE is niet grillig en laat ons niet in onzekerheid leven. **[Niet grillig]** Hij verandert ook niet van mening. Als je vandaag niet mag stelen, dan mag dat morgen ook niet. Zo heeft Hij ons voor allerlei kwesties in dit leven heldere regels gegeven. Tegelijkertijd heeft Hij het leven niet dicht getimmerd met regels. Maar dat betekent gelukkig niet dat we dan gelijk niet meer weten wat Hij van ons vraagt. Want we hebben altijd zijn grote gebod. Dat wij Hem moeten liefhebben boven alles en onze naaste als onszelf. Dat is een prachtig kompas dat ons helpt om onze weg te vinden in het leven met God en elkaar.

Maar het gaat er nu niet in de eerste plaats om dat ik u vertel hoe goed de wet van God is. Dat is bij de behandeling van de wet aan de orde geweest. Nee, het bijzondere van de derde bede is dat we de HERE vragen of Hij ervoor wil zorgen dat zijn wil gebeurt. Iemand zou kunnen zeggen dat de mens daarmee mooi de verantwoordelijkheid afschuift. Alsof hij tegen God zegt dat God er maar voor moet zorgen dat hij gehoorzaam is. Dat is natuurlijk niet de bedoeling van deze bede. We gaan de HERE ook niet vragen om zijn regels maar zo te aan te passen dat ik ze misschien wel kan gehoorzamen. Nee, in deze bede zit, zoals de Catechismus dat ook mooi uitlegt, de erkenning dat Gods geboden volkomen goed zijn. We belijden in antwoord 124 dat de wil van God alleen goed

is. **[Erkenning wil van God]** De wil van God is de enige goede en heilige wil. Onze wil is dat niet, maar die van God wel. Die van God is volkomen heilig en wat Hij van de mensen verlangt is in alle opzichten goed. Daar bloeit het leven alleen maar van op. Dat in tegenstelling tot onze wil. Wat wij willen bouwt vaak niet op. Want onze wil zoekt vaak de vervulling van de eigen verlangens. En in onze verlangens komt de HERE en de dienst aan Hem vaak niet op de eerste plaats. Dus deugt wat wij willen vaak niet. Dus vragen we de HERE of Hij ons wil helpen om onze eigen wil te verloochenen. We vragen de HERE om ons te helpen 'nee' te zeggen tegen zondige verlangens. **[God vragen]** Ik weet niet of de kinderen zoiets ook wel eens aan hun vader en moeder vragen. Ik heb dat geloof als kind niet gedaan. Aan mijn vader en moeder gevraagd of ze me willen helpen om naar hun te luisteren. Of ze me willen helpen om zonder tegenspreken gehoorzaam te zijn. Hebben jullie zoiets wel eens gevraagd: 'Mama wilt u mij helpen om beter naar u te luisteren en vaker te doen wat u tegen me zegt'? Ik denk het niet hè? Wat dan betekent dat je ze ook vraagt om je te straffen als je ongehoorzaam bent geweest. Zodat je leert van je fouten en ongehoorzaamheid. Maar wij vragen dat dus wel aan God. 'Leer het me, Vader, om U te gehoorzamen. Want wat U wil dat is het beste.' De verhoring van dit gebod kan dus ook zijn dat de HERE ons straft. Dat Hij ervoor zorgt dat dingen mis gaan in ons leven, zodat we nadenken over de vraag wat wij verkeerd doen. Dat in de eerste plaats.

[Punt 2] **We zullen in de tweede plaats zien dat we bidden of Gods wil mag gebeuren ten aanzien van zijn verborgen wil.** Naast de bekende wil van God is er ook de verborgen wil van God. Dat gaat vaak over de toekomst. **[Verborgene wil]** Zoals de Heer Jezus in de hof van Getsemané aan zijn Vader vroeg of het lijden dat Hem te wachten stond Hem bespaard kon blijven. Omdat Hij er vreselijk tegenop zag. Maar Hij eindigde zijn gebed met de woorden, 'maar laat het niet gebeuren zoals Ik wil, maar zoals U het wilt'. Ook dat zijn soms moeilijk woorden om te bidden. Want de HERE kan een heel moeilijke weg met ons gaan. Een weg van ziekte, lijden en sterven. Een weg van alleen verder moeten.

Hoe vaak gebeuren er in een mensenleven geen dingen, die je liever niet zou willen mee moeten maken. Werkeloosheid, geen opdrachten voor je bedrijf, steeds slechtere arbeidsomstandigheden, een kerkelijk leven waarin we moeite hebben om elkaar te begrijpen, conflicten, kinderen die niet meer met de HERE willen optrekken, een teruglo-

pende welvaart, enz., enz. Maar als kinderen van God weten we dat ook de geschiedenis van deze wereld in de handen van onze hemelse Vader is. En dat God zijn eigen plan met deze wereld heeft en dat onze plannen daar ondergeschikt aan zijn. **[Gods plannen]** Niet dat onze plannen niet tellen en de HERE daar koud een streep doorzet. Alsof het Hem niet interesseert wat wij willen. Ook als God een streep door onze plannen zet, dan doet Hij dat met liefde. Niet dat wij die liefde dan altijd kunnen ontdekken. Vaak lukt dat niet, maar we kennen God als een liefhebbende God die met heel zijn hart het beste voor al zijn kinderen zoekt. Maar de HERE heeft daarbij een veel ruimere horizon. Daarom zien wij vaak niet wat God wel ziet. Daarom begrijpen we niet welke weg God met ons gaat.

En als we bidden of Gods wil mag gebeuren, dan vragen we dus ook of God verder wil gaan met zijn plannen voor de wereld. Een wereld waarin wij zelf een plek en waarin het kan betekenen dat onze plannen door die van God doorkruist worden. Want wij willen nu eenmaal graag aan onze leven bouwen. Vooruit komen in dit leven en dat betekent voor ons toch vaak dat we willen dat we gezond blijven, financieel geen zorgen hebben over vandaag en de toekomst, dat het met onze kinderen goed gaat als we die ontvangen hebben. **[Bidden of Gods]** Wij willen toch graag een opgaande lijn zien. Wat wonderlijk is, omdat we uit Gods Woord weten dat het met deze wereld eerst verder bergafwaarts moet gaan voordat het nieuwe leven aanbreekt. Voordat de nieuwe wereld kan komen. Bij die eindtijd hoort verdrukking en lijden voor de kinderen van God. De HERE is daar heel eerlijk over. In Handelingen 14 : 23 staat het heel duidelijk: Paulus en Barnabas bemoedigden de broeders en zuster uit de gemeentes van Lystra, Ikonium en Antiochië en ze spoorden ze aan om te volharden in het geloof, maar wezen er hun ook op dat wij pas na veel beproevingen het koninkrijk van God kunnen binnen gaan. We hebben gelezen in Marcus 13 hoeveel lijden aan de terugkomst van de Heer Jezus vooraf gaat. Willen wij dat lijden? Nee, maar toch vragen we of Gods wil mag gebeuren. Want we weten dat de wil van God alleen goed is en dat God ook hierin zijn weg gaat met zijn kinderen en zijn schepping. Dat in de tweede plaats.

[Punt 3] We zullen tenslotte zien dat we in gespannen verwachting bidden of God wil mag gebeuren.

Er is verwachting bij Gods kinderen. Bij de kerk. We verwachten een heerlijke toekomst. Ons verlangen is toch dat het hier op aarde zo mag worden als het nu in de he-

mel is. Het is in de hemel die altijd hemels geweest. De hemel heeft ook zijn moeilijke tijden gekend. Toen de duivel tegen God in opstand kwam. Toen de duivel de mensheid tegen God kon opzetten. Toen de duivel in de hemel de mensen kon aanklagen vanwege hun zonden. Het is niet altijd feest geweest. En ergens is het dat nu ook nog niet helemaal. Want de hemel ziet uit naar het volledige herstel van de schepping. De hemel ziet uit naar de dag waarop voor de duivel en zijn handlangers ook geen plaats meer is op aarde. Want nu is hij hier nog bezig. Hij wiegt menig christen in het westen in slaap. Hij laat de mensen denken dat ze God niet nodig hebben en dat ze zichzelf wel kunnen redden. In andere delen van de wereld vervolgt hij de kerk van Christus. Bijvoorbeeld in bepaalde landen in het Midden-Oosten.

Met de hemel zien wij er naar uit dat het op aarde zo mag zijn als in de hemel. **[In de hemel]** En nu kunnen we die woorden, 'zoals in de hemel zo ook op aarde', tot de derde bede beperken. Maar je kunt deze ook betrekken op de eerste en tweede. En ik zie niet in waarom dit ook niet voor die bedes geldt. Dat Gods Naam hier op aarde net zo geheiligd wordt als in de hemel. Dat God op aarde net zo alles vervult als in de hemel. En dat hier op aarde net zo Gods wil wordt gedaan als in de hemel.

De Catechismus legt vanuit de gehoorzaamheid van de engelen een verbinding naar de gehoorzaamheid die wij moeten laten zien. Een liefdevolle gehoorzaamheid zonder mopperen en tegen strubbelen. **[Engelen voorbeeld]** Welk mens die echt voor de HERE wil leven verlangt daar niet naar? Is dat bij alle pijn niet een van de vreugdes van het sterven. Dat je het lichaam van de zonden af mag leggen. Dat je voortaan zo gehoorzaam zult zijn als de engelen. En die engelen, jongens en meisjes, zijn niet alleen een voorbeeld voor ons. Ze zijn ook een troost voor ons. Want zij vechten voor de kerk, voor Gods kinderen. U weet misschien nog wel dat we begin september stil hebben gestaan bij Jacob die teruggaan naar Israël. Maar dat hij bang was om terug te gaan, vanwege Ezau. En onderweg zag hij op een gegeven moment een leger engelen. Daarmee liet God Ezau zien dat Hij zijn leven beschermde door zijn dienstknechten. We lezen met name in het boek Daniël over engelen. **[Ter bescherming]** De engel die de jongens beschermde toen ze in de oven waren geworpen. We lezen over de aartsengelen Gabriël en Michaël die tegen de Perzische vorst vechten (Daniël 10). De engelen zijn dienstknechten van God die Hij uitstuurt om zijn kinderen te beschermen. In de regel zijn ze onzichtbaar, maar soms laten ze zich zien om de kinderen van God extra te bemoedigen.

En dat allemaal met het grote doel voor ogen dat het op de aarde zo mag worden als het in de hemel is. Daar ziet God, daar zien de engelen, daar ziet de kerk in de hemel naar uit. Naar die dag dat dit werkelijkheid zal worden. U toch ook?

Amen